

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/108

URBROJ: 65-20-02

Zagreb, 1. listopada 2020.

Hs**NP*022-03/20-01/108*65-20-02**Hs

P.Z.E. br. 36

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. rujna 2020. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/105

URBROJ: 50301-21/06-20-4

Zagreb, 30. rujna 2020.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18 i 53/20), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića.

**PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI
U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

**PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA
O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. podstavak 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Područje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije uređeno je domaćim zakonodavstvom kojim se u domaći pravni poredak transponiraju zakonodavni akti Europske unije u ovom pravnom području. Važeći propis koji uređuje ovu materiju je Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18 i 70/19; u daljnjem tekstu: Zakon) kojeg je donio Hrvatski sabor na sjednici održanoj 9. srpnja 2010., a koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju 1. srpnja 2013.

Ovaj Zakon uređuje oblike pravosudne suradnje propisane zakonodavstvom Europske unije: europski uhidbeni nalog i postupak predaje, europski istražni nalog, nalog za osiguranje imovine, priznanje i izvršenje naloga za oduzimanje imovine ili predmeta, priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije, priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza i europski nalog za zaštitu.

Postupak usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije započet tijekom pristupnih pregovora, nastavljen je u skladu s obvezama preuzetim sklapanjem Ugovora o pristupanju Europskoj uniji. Iz navedenih je razloga Zakon od svog donošenja mijenjan šest puta, prvi puta 2013. zbog implementacije Okvirne odluke 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. godine o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru te zbog određenih tehničkih poboljšanja, drugi puta 2013. pa zatim u 2015. prvenstveno zbog implementacije Direktive 2001/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. godine o europskom nalogu za zaštitu te 2017. prvenstveno u svrhu implementacije Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima te Direktive 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima. 2018. godine Zakon je mijenjan zbog ugradnje implementacijskih odredbi Okvirne odluke Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP) i Okvirne odluke Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima

(2009/948/PUP), a 2019. godine zbog implementacije odredbi Direktive (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima, Direktive (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhiđenog naloga i Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima.

Ovim Prijedlogom zakona predlažu se sedme dopune Zakona, a razlog za predlaganje ponovnih dopuna je ugradnja provedbenih odredaba u odnosu na Uredbu (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje, koja se primjenjuje u državama članicama od 19. prosinca 2020. Potrebno je odrediti tijela nadležna za zaprimanje i priznanje te za izdavanje naloga o zamrzavanju i naloga o oduzimanju.

Također treba propisati da Uredba (EU) 2018/1805 zamjenjuje odredbe Okvirne odluke Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. te Okvirne odluke Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. te da slijedom toga danom stupanja na snagu Uredbe (EU) 2018/1805 prestaju vrijediti odredbe Glave III. NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE i Glave V. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINE ILI PREDMETA Zakona, osim u odnosu na Irsku i Dansku za koje ova Uredba nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

**PRIJEDLOG ZAKONA O DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI
U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18 i 70/19) u članku 1. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ovim Zakonom osigurava se provedba Uredbe (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje.“.

Članak 2.

U članku 5. stavku 1. podstavku 3. iza riječi: „u odnosu na točku 3. i 4.“ dodaju se riječi: „te nalog za zamrzavanje i nalog za oduzimanje u skladu s Uredbom iz članka 1. stavka 3. ovog Zakona“.

Članak 3.

U članku 5.a stavku 2. iza riječi: „iz članka 1. stavka 2.“ dodaju se riječi: „i 3.“.

Članak 4.

U članku 6. stavku 2. iza riječi: „nalog za osiguranje oduzimanja imovine“ dodaju se riječi: „i nalog za zamrzavanje u skladu s Uredbom iz članka 1. stavka 3. ovog Zakona“.

U stavku 4. iza riječi: „o oduzimanju imovine ili predmeta“ dodaju se riječi: „odnosno nalog za oduzimanje u skladu s Uredbom iz članka 1. stavka 3. ovog Zakona“.

Članak 5.

U članku 7. stavku 3. iza riječi: „odluke iz članka 1. točke 4. ovog Zakona“ dodaju se riječi: „odnosno nalog za oduzimanje sukladno Uredbi iz članka 1. stavka 3. ovog Zakona“ .

Članak 6.

Iza članka 49. dodaje se članak 49.a, koji glasi:

„Članak 49.a

Odredbe ove Glave primjenjuju se samo u odnosu na Irsku i Dansku.“.

Članak 7.

Iza članka 76. dodaje se članak 76.a, koji glasi:

„Članak 76.a

Odredbe ove Glave primjenjuju se samo u odnosu na Irsku i Dansku.“.

Prijelazna i završna odredba**Članak 8.**

Postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Glave III. NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE i Glave V. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINE ILI PREDMETA Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18 i 70/19).

Članak 9.

Ovaj Zakon objavit će se Narodnim novinama, a stupa na snagu 19. prosinca 2020.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

U članku 1. dodaje se stavak 3. kojim se konstatira da se ovim Zakonom osigurava provedba Uredbe (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje.

Uz članak 2.

U članku 5. stavku 1. podstavku 3. određuju se tijela nadležna za zaprimanje naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje sukladno Uredbi (EU) 2018/1805.

Uz članak 3.

U članku 5.a stavku 2. konstatira se obveza ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa za dostavom statističkih podataka nadležnim tijelima Europske unije i u odnosu na takvu obvezu propisanu odredbama Uredbe (EU) 2018/1805.

Uz članak 4.

U članku 6. stavcima 2. i 4. određuju se tijela nadležna za izdavanje naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje sukladno Uredbi (EU) 2018/1805.

Uz članak 5.

U članku 7. koji propisuje nadležnost županijskih sudova za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke o oduzimanju imovine i predmeta ako se radi o oduzimanju predmeta, takva nadležnost određuje se i kod naloga za oduzimanje sukladno Uredbi (EU) 2018/1805.

Uz članak 6.

Propisuje se da se odredbe Glave III. primjenjuju samo u odnosu na Irsku i Dansku.

Uz članak 7.

Propisuje se da se odredbe Glave V. primjenjuju samo u odnosu na Irsku i Dansku.

Uz članak 8.

Propisuje se da će se postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti prema odredbama Glave III. i Glave V. Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18 i 70/19).

Uz članak 9.

Propisuje se stupanje Zakona na snagu.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE DOPUNJUJU**GLAVA I. OPĆE ODREDBE**

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. europski istražni nalog,
3. nalog za osiguranje imovine,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza,
9. europski nalog za zaštitu.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27. 11. 2008.)
- Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3. 2009.),
- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3. 2002.) kako je posljednji put

izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6. 2009.),

– Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),

– Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),

– Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.),

– Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),

– Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1. 5. 2014.).

Nadležna tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela

Članak 5.

(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona nadležni su:

– u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba na koju se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a ako nema prebivalište ili boravište odnosno boravak na području Republike Hrvatske, prema mjestu gdje je uhićena;

– u odnosu na točku 2. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje treba provesti dokaznu radnju, odnosno gdje se dokazi nalaze;

– u odnosu na točku 3. i 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;

– u odnosu na točku 5. ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa;

– u odnosu na točke 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;

– u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak,

– u odnosu na točku 9. županijski sudovi prema mjestu gdje zaštićena osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.

(2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje odluke o mjerama opreza ako osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. podstavka 5. i 7. ovog članka nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.

(4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom tijelu te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.

Uloga središnjeg tijela

Članak 5.a

- (1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje koordinativno tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na naloge i odluke iz članka 1. ovog Zakona.
- (2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa dostavlja podatke o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima nadležnim tijelima Europske unije, u skladu s obvezama propisanim pravnim aktima Europske unije iz članka 1. stavka 2. ovog Zakona.
- (3) U svrhu učinkovitog obavljanja poslova iz ovog članka ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može od nadležnih pravosudnih tijela zatražiti dostavu podataka o predmetima iz područja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima.

Domaća tijela nadležna za donošenje odluka koje se izvršavaju
putem pravosudne suradnje

Članak 6.

- (1) Europski uhiđbeni nalog u svrhu predaje tražene osobe radi kaznenog progona izdaje pravosudno tijelo koje vodi postupak, a u svrhu izvršenja kazne zatvora ili prisilnog smještaja sudac izvršenja županijskog suda.
- (2) Europski istražni nalog i nalog za osiguranje oduzimanja imovine izdaje državno odvjetništvo i sud koji vodi postupak. Kada se europski istražni nalog izdaje u svrhu provedbe dokaznih radnji za potrebe prekršajnih postupaka koje vode upravna tijela, europski istražni nalog izdaje prekršajni sud na prijedlog nadležnog tijela koje vodi prekršajni postupak.
- (3) Odluku o mjerama opreza donosi pravosudno tijelo koje vodi postupak.
- (4) Odluku o oduzimanju imovine ili predmeta donosi nadležni sud.
- (5) Odluku kojom je izrečena novčana kazna donosi nadležni sud ili tijelo državne uprave koje vodi prekršajni postupak.
- (6) Presudu kojom je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje lišenje slobode donosi nadležni sud.
- (7) Presudu ili odluku kojom su izrečene probacijske mjere ili alternativne sankcije donosi nadležni sud ili državni odvjetnik.
- (8) Europski nalog za zaštitu donosi županijski sud na čijem području se vodi postupak odnosno izvršava probacijska odluka ili alternativna sankcija.

Prosljeđivanje odluka domaćih tijela

Članak 7.

- (1) Županijska državna odvjetništva prosljeđuju nadležnom tijelu države izvršenja europski uhiđbeni nalog te odluke iz članka 1. točaka 7. i 8. ovog Zakona koje su, na propisanom obrascu, sama izdala, kao i one koje su izdala općinska državna odvjetništva na području njihove mjesne nadležnosti. Nadležna državna odvjetništva koja su na propisanom obrascu izdala europski istražni nalog i nalog za osiguranje oduzimanja imovine neposredno ih dostavljaju nadležnom tijelu.
- (2) Europski uhiđbeni nalog i europski istražni nalog izdan na propisanom obrascu domaći sudovi dostavljaju neposredno nadležnom tijelu države izvršenja.

(3) Županijski sudovi nadležni su za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke iz članka 1. točke 4. ovog Zakona ako se radi o oduzimanju predmeta, kao i u odnosu na članak 1. točke 6., 7., 8. i 9. za odluke koje su sami donijeli, kao i za odluke općinskih sudova s područja svoje mjesne nadležnosti te za njihovo prosljeđivanje.

(4) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa nadležno je za ispunjavanje i ovjeru sadržaja potvrda koje se dostavljaju uz odluke iz članka 1. točke 5. ovog Zakona te za njihovo prosljeđivanje.

GLAVA III. NALOG ZA OSIGURANJE IMOVINE

Nalog za osiguranje imovine

Članak 44.

(1) Nadležno državno odvjetništvo izdat će nalog za osiguranje oduzimanja imovine iz članka 2. točke 10. ovog Zakona koja se nalazi u drugoj državi članici u svrhu omogućavanja naknadnog oduzimanja te imovine za potrebe kaznenih postupaka koji se vode u Republici Hrvatskoj.

(2) Nadležno državno odvjetništvo ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 2.) i ovjeriti točnost njezina sadržaja te ih s odlukom neposredno dostaviti nadležnom tijelu državu članice za koju opravdano vjeruje da se u njoj nalaze predmeti ili imovina, odnosno boravište fizičke osobe ili sjedište pravne osobe kod koje se oni nalaze.

(3) Ako rješenje o osiguranju oduzimanja imovine bude ukinuto ili preinačeno, nadležno državno odvjetništvo dužno je o tome odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Dostava rješenja o osiguranju oduzimanja imovine protivniku osiguranja može biti odgođena samo iznimno na prijedlog državnog odvjetnika ako je to nužno da se ne ugrozi svrha oduzimanja imovine. Dostava rješenja može se odgoditi najdulje 30 dana od njegova donošenja.

Priznanje i neposredno izvršenje naloga

Članak 45.

(1) Nadležno županijsko državno odvjetništvo će, po primitku naloga za osiguranje oduzimanja imovine bez odgode poduzeti mjere potrebne za njegovo priznanje i izvršenje, osim ako iz nekog od razloga iz članaka 47. i 48. ovog Zakona odbije ili odgodi priznanje i izvršenje naloga. Ako odluku o priznanju i izvršenju donosi sud, odluka mora biti donesena u roku od 24 sata. O donesenoj odluci kao i izvršenju odluke, županijsko državno odvjetništvo bez odgode će obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(2) Mjere osiguranja potrebne za izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine poduzimaju se u skladu s domaćim pravom. Prilikom izvršenja naloga za osiguranje oduzimanja imovine, ako je nalog izdan u odnosu na mjeru koja nije predviđena domaćim

pravom, sud će postupiti na način kako je to zatraženo nalogom, ako takvo postupanje nije u suprotnosti s temeljnim načelima domaćeg pravnog poretka.

Trajanje osiguranja

Članak 46.

(1) Trajanje mjera osiguranja oduzimanja imovine određuje se sukladno domaćem pravu. Ako tako određeno trajanje može prouzročiti ukidanje mjera osiguranja oduzimanja imovine, nadležno županijsko državno odvjetništvo o tome će obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog radi njegova očitovanja.

(2) Nadležni sud može, cijeneći okolnosti slučaja i zahtjeve države izdavanja, odrediti drugačije trajanje mjera osiguranja oduzimanja imovine.

(3) Po primitku obavijesti tijela koje je izdalo nalog za osiguranje oduzimanja imovine da je nalog u državi izdavanja ukinut, nadležno pravosudno tijelo odmah će ukinuti mjere određene u svrhu osiguranja oduzimanja imovine.

Razlozi za odbijanje priznanja i izvršenja naloga

Članak 47.

(1) Nadležno pravosudno tijelo će odbiti priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako:

1. potvrda u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona nije izdana, nije potpuna ili očito nije u skladu s nalogom, a država izdavanja nije u određenom roku, koji ne može biti dulji od sedam radnih dana, dostavila dopunu, odnosno ispravak,

2. nesumnjivo utvrdi, iz podataka navedenih u potvrdi za kazneno djelo iz naloga, da bi predaja imovine ili predmeta u smislu odredbe članka 49. ovog Zakona, značila povredu načela ne bis in idem,

3. djelo za koje je izdan nalog, ne predstavlja kazneno djelo prema domaćem pravu, osim ako se odnosi na kazneno djelo obuhvaćeno kategorijama kaznenih djela navedenih u članku 10. ovog Zakona. Za fiskalna djela izvršenje naloga ne može se odbiti samo zbog toga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute, kao i pravo države izdavanja.

(2) Nadležno pravosudno tijelo može odbiti priznanje naloga za osiguranje imovine ili dokaza ako izvršenje naloga sprječava imunitet ili povlastica.

(3) U slučaju iz stavka 1. točke 1. ovog članka, nadležno pravosudno tijelo će:

1. odrediti rok, ne duži od sedam radnih dana, za dostavu potvrde ili dopunu odnosno ispravak potvrde u smislu članka 44. stavka 2. ovog Zakona,

2. u zamjenu za potvrdu prihvatiti ispravu iste važnosti, ili

3. izvršiti nalog ako zaprimljene informacije smatra dostatnim za svoje postupanje.

(4) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog o odluci kojom je odbijeno priznanje i izvršenje naloga za osiguranje imovine ili dokaza, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(5) Nadležno pravosudno tijelo će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog da su imovina ili dokazi nestali, uništeni ili ih nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalaze, zbog čega nalog za osiguranje imovine ili dokaza nije moguće izvršiti.

Razlozi za odgodu izvršenja naloga

Članak 48.

(1) Tijelo nadležno za donošenje odluke o priznanju i izvršenju naloga može rješenjem odgoditi izvršenje naloga za osiguranje imovine:

1. ako bi izvršenje naloga moglo ugroziti istragu koja je u tijeku pred nadležnim domaćim tijelom, i to za ono vrijeme u kojem je imovina iz naloga nužna za provođenje te istrage,
2. ako je imovina već osigurana nalogom tijekom kaznenog postupka pred domaćim pravosudnim tijelom, do ukidanja tog naloga,
3. ako je imovina već osigurana u postupku pred domaćim tijelom, ili do ukidanja tog naloga, a nakon toga će izvršiti nalog dajući mu prednost pred eventualnim budućim nalogima domaćih tijela.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka mora sadržavati razloge odgode i, ako je moguće, očekivano trajanje odgode. Žalba protiv ovog rješenja nije dopuštena.

(3) Nadležno županijsko državno odvjetništvo odmah će obavijestiti nadležno tijelo države izdavanja o odgodi izvršenja naloga za osiguranje imovine, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu nadležno županijsko državno odvjetništvo odmah će predložiti sudu priznanje i izvršenje naloga za osiguranje oduzimanja imovine i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 2. ovog članka.

(5) Nadležno pravosudno tijelo obavijestit će tijelo koje je izdalo nalog o mogućoj primjeni dodatnih mjera osiguranja imovine iz naloga.

Prenošenje osigurane imovine

Članak 49.

Prijenos imovine osigurane u smislu odredbe članka 45. ovog Zakona izvršava se na temelju odredbi glave V. ovog Zakona.

GLAVA V. ODLUKA O ODUZIMANJU IMOVINE ILI PREDMETA

Područje primjene

Članak 63.

Osim za kaznena djela iz članka 10. ovog Zakona, nadležni sud će priznati a domaće pravosudno tijelo će provesti izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta za sva kažnjiva djela propisana domaćim pravom, neovisno o zakonskom opisu i pravnoj kvalifikaciji kažnjive radnje navedenim u zaprimljenoj odluci, koja će biti izvršena u skladu s domaćim pravom.

Priznanje i izvršenje odluka

Članak 64.

(1) Nakon što od nadležnog državnog odvjetnika iz članka 5. stavka 1. podstavka 3. ovog Zakona zaprimi odluku stranog pravosudnog tijela o oduzimanju imovine ili predmeta, ako ne postoje razlozi iz članka 65., odnosno iz članka 67. ovog Zakona, nadležni sud će je bez odgode priznati. Nakon što odluka o priznanju postane pravomoćna i izvršna, njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako se odluka odnosi na oduzimanje predmeta, sud može umjesto predmeta oduzeti njegovu novčanu protuvrijednost, ako nadležni državni odvjetnik predoči pristanak države izdavanja za takvo oduzimanje, a njezino izvršenje bit će provedeno u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.

(3) Ako odluku o oduzimanju novčanog iznosa nije moguće u cijelosti izvršiti, nadležni državni odvjetnik će preostali dio novčanog iznosa naplatiti u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje ovršni postupak.

(4) Ako odluku o oduzimanju novčanog iznosa nije moguće naplatiti u valuti na koju glasi, nadležni sud će taj iznos izraziti u domaćoj valuti prema tečaju na dan izdavanja odluke.

Razlozi za odbijanje priznanja odluke

Članak 65.

(1) Sud će odbiti priznanje odluke u oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako potvrda u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona nije priložena ili nije potpuna, odnosno očito nije u skladu s odlukom, a država izdavanja nije u određenom roku dostavila dopunu, odnosno ispravak;

2. ako bi izvršenjem odluke o oduzimanju bilo povrijeđeno načelo *ne bis in idem*;

3. ako djelo na koje se odluka odnosi nije kazneno djelo prema domaćem pravu. Za fiskalna djela izvršenje odluke ne može se odbiti samo iz razloga što domaće pravo ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili što ne sadrži iste odredbe o porezima, pristojbama, carinama i mijenjanju valute, kao i pravo države izdavanja.

(2) Sud može, rukovodeći se načelima učinkovite suradnje, svrhovitosti i prava na pošteno suđenje, odbiti priznanje i izvršenje odluke o oduzimanju imovine ili predmeta:

1. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječava imunitet ili povlastica prema domaćem pravu;

2. ako izvršavanje odluke o oduzimanju sprječavaju prava koje su treće osobe stekle u dobroj vjeri na temelju domaćeg prava;

3. ako iz potvrde u smislu članka 73. stavka 2. ovog Zakona proizlazi da osoba protiv koje je donesena odluka o oduzimanju, nije osobno prisustvovala raspravi na kojoj je ta odluka donesena, osim ako je u potvrdi navedeno da je u skladu sa zahtjevima propisanim nacionalnim pravom države izdavanja:

a) osobi bio pravodobno i osobno uručen poziv s naznakom mjesta i vremena održavanja rasprave na kojoj je donesena odluka o oduzimanju, ili da je zaprimila službenu obavijest o mjestu i vremenu održavanja rasprave na način iz kojeg se nedvojbeno može zaključiti da je znala za održavanje rasprave, te da je upozorena da odluka može biti donesena u njezinoj odsutnosti u slučaju njezina nedolaska,

b) osobu na raspravi zastupao opunomoćeni branitelj ili branitelj kojeg je postavio sud po službenoj dužnosti,

c) osoba, nakon što joj je osobno uručena odluka o oduzimanju donesena u njezinoj odsutnosti uz pouku da ima pravo podnijeti zahtjev za obnovu postupka ili žalbu na temelju kojih se može provesti postupak u kojem će imati pravo sudjelovati, u kojem će biti preispitano ranije

utvrđeno činjenično stanje i izvesti novi dokazi, a što bi moglo dovesti do preinačenja te odluke, izričito izjavila da ne osporava odluku izdanu u njezinoj odsutnosti, odnosno nije u primjerenom roku podnijela zahtjev za obnovu postupka ili žalbu;

4. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su u cijelosti ili djelomično počinjena na području Republike Hrvatske;
5. ako je odluka o oduzimanju donesena u odnosu na kaznena djela koja su počinjena izvan teritorija države izdavanja, a domaće pravo ne dopušta kazneni progon za ta kaznena djela kada su počinjena izvan teritorija Republike Hrvatske;
6. ako je nastupila zastara izvršenja odluke o oduzimanju predmeta prema domaćem pravu uz uvjetom da postoji sudbenost Republike Hrvatske.

Dopunske obavijesti

Članak 66.

(1) Ako utvrdi postojanje razloga iz članka 65. ovog Zakona, sud može, prije nego što odluči o priznanju i izvršenju odluke o oduzimanju u cijelosti, zatražiti dopunske obavijesti od tijela koje je izdalo odluku i odrediti rok, ne dulji od sedam radnih dana za njihovu dostavu. Sud će upozoriti tijelo koje je izdalo odluku da će odbiti izvršenje odluke ako u roku koji je odredio ne zaprimi dodatne obavijesti.

(2) Obavijesti i dopunu iz stavka 1. ovog članka sud će obvezno zatražiti kad utvrdi postojanje razloga navedenih u članku 65. stavku 1. točki 1. i stavku 2. točkama 2., 3. i 4. ovog Zakona.

(3) Državni odvjetnik će odmah obavijestiti tijelo koje je izdalo odluku da je imovina već oduzeta ili je nestala, uništena ili je nije bilo moguće pronaći na mjestu navedenom u potvrdi, a niti nakon razmjene podataka s državom izdavanja nije bilo moguće utvrditi gdje se nalazi, zbog čega odluku za oduzimanje nije bilo moguće izvršiti.

Odgoda izvršenja odluke o oduzimanju

Članak 67.

(1) Nadležni državni odvjetnik, uzimajući u obzir potrebu žurnog postupanja i vjerojatnost da će se onemogućiti ili znatno otežati oduzimanje, može odgoditi pokretanje ovrhe:

1. ako postoji opasnost da će naplaćeni novčani iznos zbog istodobnog izvršavanja odluke o oduzimanju novčanog iznosa u više država članica premašiti iznos iz odluke,
2. ako je u smislu članka 14. ovog Zakona uloženi pravni lijek protiv odluke o oduzimanju,
3. ako bi izvršenje odluke o oduzimanju ugrozilo vođenje kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj, za vrijeme dok to sud smatra potrebnim,
4. ako je u Republici Hrvatskoj u tijeku postupak za oduzimanje imovine ili predmeta koji su predmet odluke.

(2) Ako je ovrha odgođena, državni odvjetnik će predložiti određivanje mjera propisanih domaćim pravom radi osiguranja imovine u svrhu oduzimanja.

(3) Državni odvjetnik iz članka 5. stavka 1. podstavka 3. ovog Zakona će odmah obavijestiti tijelo koje je donijelo odluku o odgodi izvršenja, uključujući i razloge odgode, a ako je moguće i očekivanom trajanju odgode u smislu stavka 1. točaka 2. do 4. ovog članka, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja.

(4) Po prestanku razloga za odgodu državni odvjetnik će odmah predložiti nastavak ovrhe radi izvršenja odluke o oduzimanju imovine ili predmeta i o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo nalog na način predviđen u stavku 3. ovog članka.

Više odluka o oduzimanju

Članak 68.

Cijeneći sve okolnosti slučaja, a prije svega vodeći računa o tome je li imovina koju treba oduzeti bila osigurana, kao i o težini kaznenog djela, mjestu počinjenja kaznenog djela, datumu donošenja i dostave odluke državni odvjetnik će primjenom domaćeg prava odučiti o redoslijedu izvršavanja:

1. dvije ili više odluka protiv iste fizičke ili pravne osobe koje su izdane radi oduzimanja novčanog iznosa, kad ta osoba nema dovoljno sredstava za izvršavanje svih odluka,
2. dvije ili više odluka za oduzimanje istog predmeta.

Mjerodavno pravo

Članak 69.

(1) Nadležni državni odvjetnik će izvršenje priznate odluke stranog tijela o oduzimanju provesti u skladu s domaćim pravom.

(2) Ako osoba na koju se odnosi odluka o oduzimanju državnom odvjetniku iz članka 5. stavka 1. podstavka 3. ovog Zakona podnese dokaz o djelomičnom ili potpunom oduzimanju u drugoj državi, državni odvjetnik će o tome obavijestiti tijelo koje je izdalo odluku. Dio novčanog iznosa koji je naplaćen u drugoj državi na temelju iste odluke o oduzimanju odbit će od cjelokupnog iznosa iz zaprimljene odluke.

(3) Državni odvjetnik će izvršenje odluke o oduzimanju donesenu protiv pravne osobe provesti u skladu s domaćim pravom.

Obustava izvršenja

Članak 70.

Kada tijelo koje je donijelo odluku o oduzimanju dostavi obavijest o stavljanju izvan snage te odluke državnom odvjetniku iz članka 5. stavka 1. podstavka 3. ovog Zakona, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis čiju vjerodostojnost je moguće utvrditi, državni odvjetnik će sudu predložiti obustavu ovrhe pokrenute na temelju odluke o priznanju iz članka 64. ovog Zakona.

Raspolaganje oduzetom imovinom

Članak 71.

(1) Novac naplaćen izvršenjem odluke o oduzimanju bit će:

1. uplaćen u korist državnog proračuna Republike Hrvatske, ako je naplaćeni iznos u vrijednosti do 10.000,00 EUR,
2. u visini od 50% naplaćenog iznosa doznačen državi izdavanja, ako naplaćeni iznos premašuje vrijednost od 10.000,00 EUR.

(2) Imovina pribavljena ovrhom odluke o oduzimanju koja nije obuhvaćena stavkom 1. ovog članka bit će:

1. prodana, a novčanim iznosom ostvarenim njezinom prodajom raspolagat će se u skladu sa stavkom 1. ovog članka,
2. prenesena na državu izdavanja odluke; a ako je odluka izdana za oduzimanje novčanog iznosa imovina oduzeta u zamjenu za taj iznos može biti prenesena državi izdavanja samo uz njezinu prethodnu suglasnost,
3. u slučaju nemogućnosti primjene točke 1. i 2. ovog stavka, ustupljena na raspolaganje Republici Hrvatskoj u skladu s domaćim pravom.

(3) Imovina kojom se ne može raspolagati u smislu stavka 2. ovog članka, ostaje na raspolaganju Republici Hrvatskoj.

(4) Predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine Republike Hrvatske, ne podliježu primjeni odredbi iz stavka 1. i 2. ovog članka.

(5) Oduzetom imovinom raspolagat će se na temelju odredbi stavaka 1. do 3. ovog članka, osim ako se Republika Hrvatska drugačije ne dogovori s državom izdavanja.

Obavješćavanje o rezultatu izvršenja

Članak 72.

Državni odvjetnik će odmah, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izdavanja pristaje na takav način prosljeđivanja, obavijestiti tijelo koje je odluku o oduzimanju donijelo:

1. o odbijanju priznanja i izvršenja odluke o oduzimanju, navodeći razloge za takvu odluku,
2. o nemogućnosti potpunog izvršenja odluke o oduzimanju iz razloga označenih u članku 68., članku 69. stavku 2. ili članku 16. ovog Zakona,
3. o izvršenju odluke o oduzimanju,
4. o primjeni zamjenskih mjera u skladu sa člankom 69. stavkom 4. ovog Zakona.

Prosljeđivanje odluka o oduzimanju imovine

Članak 73.

(1) Državni odvjetnik nadležan prema domaćem pravu za pokretanje ovrhe odluke o oduzimanju imovine koja se nalazi u drugoj državi, proslijedit će tu odluku Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske na daljnji postupak.

(2) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ispunit će potvrdu čiji je standardni obrazac sastavni dio ovog Zakona (Prilog 4.) i ovjeriti točnost njezina sadržaja te će je s odlukom o oduzimanju imovine proslijediti nadležnom tijelu države članice za koje opravdano vjeruje da se na njegovu području nalazi imovina fizičke ili pravne osobe na koju se odluka odnosi ili da na njegovu području navedena osoba ostvaruje prihode.

(3) Ako na temelju stavka 2. ovog članka nije moguće utvrditi koja je država nadležna za izvršenje odluke domaćeg suda, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će dostaviti odluku nadležnom tijelu države članice na čijem području fizička osoba ima prebivalište a pravna osoba sjedište.

Prosljeđivanje odluke u više država članica

Članak 74.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može u isto vrijeme proslijediti odluku o oduzimanju nadležnom tijelu samo jedne države članice.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka sud može u isto vrijeme proslijediti odluku o oduzimanju nadležnim tijelima više država članica, ako opravdano vjeruje:

a) da se imovina i predmeti na koje se odnosi odluka o oduzimanju nalaze u više različitih država članica, ili

b) da se imovina i predmeti na koje se odnosi odluka o oduzimanju nalaze u jednoj od dvije ili više država članica, ili

c) ako je oduzimanje imovine i predmeta na koje se odnosi odluka o oduzimanju moguće izvršiti samo uz sudjelovanje pravosudnih tijela više država članica.

Posljedice prosljeđivanja odluke o oduzimanju

Članak 75.

(1) Državni odvjetnik nadležan za pokretanje ovrhe na temelju odluke o oduzimanju imovine može pokrenuti ovrhu u Republici Hrvatskoj, neovisno o činjenici što je ta odluka već dostavljena na izvršavanje nadležnom tijelu jedne ili više država članica u skladu s ovim Zakonom.

(2) U slučaju da je odluka o oduzimanju novčanog iznosa dostavljena nadležnom tijelu jedne ili više država članica, ukupna vrijednost naplaćena izvršenjem odluke ne smije premašiti iznos naveden u odluci o oduzimanju.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će bez odgode obavijestiti nadležna tijela svih država članica kojima je dostavljena odluka o oduzimanju, posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja:

1. da postoji opasnost da bi izvršenjem odluke mogao biti naplaćen iznos viši od onog navedenog u odluci o oduzimanju, kao i o prestanku takve opasnosti,

2. da je odluka o oduzimanju u cijelosti ili jednom dijelu izvršena u Republici Hrvatskoj ili u nekoj od država izvršenja, navodeći dio iznosa koji nije naplaćen,

3. da je osoba protiv koje je odluka o oduzimanju donesena, nakon njezinog slanja dobrovoljno platila određeni dio novčanog iznosa, za koji treba umanjiti iznos naveden u odluci.

Odustanak od provedbe odluke o oduzimanju

Članak 76.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske će odmah obavijestiti nadležno tijelo države izvršenja o odustanku od provedbe odluke o oduzimanju imovine posredstvom sigurnog komunikacijskog sredstva podobnog za ispis, uz uvjet da država izvršenja pristaje na takav način prosljeđivanja.

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Zakonu o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Zakonu o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije
Datum dokumenta	9. rujna 2020. godine
Verzija dokumenta	1.0
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt je objavljen na središnjem državnom portalu e-Savjetovanja. Nacrt je objavljen 24. kolovoza 2020. godine, a ostavljeni rok za komentare bio je 15 dana, te je istekao dana 8. rujna 2020. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Nitko od predstavnika zainteresirane javnosti nije ostavio očitovanja/komentare

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	-
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Troškova provedenog savjetovanja nije bilo</p>